

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 8 października 1924 r.
sygn. akt III Rw 1234/23**

Przed Sądem Najwyższym niedopuszczalne jest podnoszenie zarzutów dotyczących ustalenia stanu faktycznego.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem Prezesa Sądu Najwyższego Dworskiego,
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego dra Barańskiego i dra Włodzimierza Sokalskiego jako sędziów,
w sprawie Małgorzaty Sewielskiej, rolniczki w Zawadzie ad. Wiśnicz, powódki,
zastąpionej przez adw. dr. Wilhelma Goldblatta w Krakowie,
przeciw Wawrzyńcowi Sewielskiemu, rolnikowi w Zawadzie ad. Wiśnicz, pozwanemu,
zastąpionemu przez adw. dra Kiernika w Bochni,
o rozdział małżeństwa od stołu i łoża z.p.n.¹
wskutek rewizji pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie, jako sądu odwoławczego z dnia 11 czerwca 1923 r., sygn. akt Bc II 139/23, którym na odwołanie jego zatwierdzono wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 grudnia 1922 r., sygn. akt Cg XI d 1933/21,
na posiedzeniu niejawnym orzekł:

nie uwzględnia się rewizji pozwanego.

Uzasadnienie

Rewizja, oparta na przyczynach rewizyjnych z § 503 pkt 3 i 4 k.p.c.² nie jest uzasadniona.

Przyczyny rewizyjnej z punktu 3 nie wywiedziono po myśli ustawy i dlatego się ją pomija. Natomiast przyczyna rewizyjna z § 503 pkt 4 k.p.c. nie zachodzi. Do ustaleń faktycznych zastosowały sądy niższych instancji trafnie przepisy ustawowe i słusznie na podstawie tych ustaleń także z winy pozwanego przyjęły jako przyczynę dozwolenia rozdziału małżeństwa w myśl § 109 u.c.³ powtarzające się dotkliwe udręki powódki przez pozwanego. Zresztą sam pozwany twierdzi w swej rewizji, że chciał on

¹ Znaczenie nieustalone.

² Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

³ Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811, cz. I-III.

wykazać w procesie, iż „wina w danym wypadku jest w najgorszym razie wspólna”, to też nie może się zaliczyć na mylną ocenę sprawy pod względem prawnym, jeżeli oba sądy orzekły zgodnie rozdział małżeństwa od stołu i właśnie z winy obu stron.

Należało wobec tego oddalić tę nieuzasadnioną rewizję pozwanego.

Kosztów postępowania rewizyjnego powódka nie liczyła.

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (austr. k.p.c.): § 503 pkt 3 i 4, Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811 (u.c.): § 109.]